

Fremsat den 10. oktober 2018 af beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sygedagpenge og lov om aktiv socialpolitik

(Arbejdsgivers ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren i sager om sygedagpenge og jobafklaringsforløb)

§ 1

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 20. juni 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 68 indsættes:

»§ 68 a. En arbejdsgiver har ikke ret til efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 at blive gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren, der indgår i en sag om refusion af sygedagpenge efter § 54 i kommunen eller i Ankestyrelsen, selv om arbejdsgiveren er part i sagen, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Ved helbredsmæssige oplysninger efter stk. 1 forstås personoplysninger, der vedrører en persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelse, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand.

Stk. 3. Ved lægelige oplysninger efter stk. 1 forstås øvrige oplysninger end helbredsmæssige, jf. stk. 2, der er udvekslet mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren.

Stk. 4. Arbejdsgiveren har dog ret til at blive gjort bekendt med oplysninger efter stk. 1, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af sygedagpenge efter § 54, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.«

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, som bl.a. ændret ved § 4 i lov nr. 701 af

8. juni 2018, § 2 i lov nr. 707 af 8. juni 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 69 u indsættes i *kapitel 6 b*:

»§ 69 v. En arbejdsgiver har ikke ret til efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 at blive gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren, der indgår i en sag om refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t i kommunen eller i Ankestyrelsen, selv om arbejdsgiveren er part i sagen, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Ved helbredsmæssige oplysninger efter stk. 1 forstås personoplysninger, der vedrører en persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelse, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand.

Stk. 3. Ved lægelige oplysninger efter stk. 1 forstås øvrige oplysninger end helbredsmæssige, jf. stk. 2, der er udvekslet mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren.

Stk. 4. Arbejdsgiveren har dog ret til at blive gjort bekendt med oplysninger efter stk. 1, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Loven har virkning for anmodninger om aktindsigt, som modtages i kommunerne og Ankestyrelsen fra 1. januar 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Gældende ret om sygedagpenge
 - 3.2. Gældende ret om jobafklaringsforløb
 - 3.3. Gældende forvaltningsret m.v.
 - 3.4. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 3.5. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
 - 8.1. Forholdet til databeskyttelsesforordningen
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med nærværende lovforslag foreslås arbejdsgiverens adgang til helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtagere i sager om refusion af sygedagpenge eller resourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb begrænset sådan, at arbejdsgiveren alene skal have ret til at blive gjort bekendt med sådanne oplysninger, hvis de er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Lovforslaget er derfor en fravigelse af forvaltningslovens bestemmelser om en parts ret til at blive gjort bekendt med sagens oplysninger i disse sager.

2. Baggrund

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge (refusion), som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold. Tilsvarende gælder, når en sygemeldt lønmodtager overgår til resourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Ankestyrelsen traf i forbindelse med en konkret sag om refusion af sygedagpenge i overensstemmelse med forvaltningslovens regler den 13. november 2015 afgørelse om, at en arbejdsgiver som part i refusionssagen har krav på aktindsigt i de oplysninger, der indgår i refusionssagen. Dette omfattede den langtidssygemeldte lønmodtagers helbredsoplysninger, herunder oplysninger om lønmodtagerens mediciner og mistrivsel på arbejdspladen.

Efterfølgende rettede Lægeforeningen og Danske Patienter henvendelse til justitsministeren, beskæftigelsesministeren og sundhedsministeren vedrørende udlevering af løn-

modtageres helbredsoplysninger til arbejdsgivere. 3F rettede også henvendelse til beskæftigelsesministeren om problemstillingen.

Problemet er bl.a., at gældende retstilstand, hvor arbejdsgiveren som udgangspunkt som part i en refusionssag har ret til aktindsigt i alle oplysninger i refusionssagen, herunder helbredsmæssige og lægelige oplysninger, kan få konsekvenser i tillidsforholdet mellem f.eks. en læge og lønmodtageren og derved for behandlingen af lønmodtageren.

Den 24. januar 2017 traf Højesteret afgørelse i en lignende konkret sag om refusion. Højesteret fastslog, at arbejdsgiveren havde krav på at blive partshørt, før kommunen traf afgørelse, og at kommunen i den forbindelse havde pligt til at give arbejdsgiveren indsigt i oplysninger om lønmodtagerens psykiske helbredstilstand.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret om sygedagpenge

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum. Dette fremgår af § 54, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 20. juni 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018.

Efter lov om sygedagpenge kan en lønmodtagers sygedagpenge fra kommunen og dermed arbejdsgivers adgang til refusion fortabes ved, at retten til sygedagpenge bortfalder, eller ved at udbetalingen af sygedagpenge ophører.

Bortfald af retten til sygedagpenge kan ske ved, at lønmodtageren ikke er uarbejdsdygtig i forhold til den bredere vurdering efter § 7, stk. 3, i lov om sygedagpenge. Efter denne bestemmelse skal vurderingen efter 3 måneders syge-

fravær ikke alene ske i forhold til lønmodtagerens konkrete arbejde, men også i forhold til lønmodtagerens uddannelses- og beskæftigelsesområde. Dette kan dog fraviges, hvis der er særlige grunde, der taler for at anlægge vurderingen på et tidligere eller senere tidspunkt i sygefraværperioden. Ved bedømmelsen heraf kan der bl.a. lægges vægt på, om den sygemeldte fortsat er ansat på den arbejdsplads, hvorfra sygemeldingen skete, og om den pågældende kan forventes at kunne vende tilbage til sit hidtidige arbejdsområde.

Bortfald af retten til sygedagpenge er desuden reguleret i kapitel 7 i lov om sygedagpenge, og de årsager, der kan begrunde bortfald af retten til sygedagpenge fra kommunen, findes i lovens § 21, stk. 1, og § 22.

Efter § 21, stk. 1, nr. 1, bortfalder retten til sygedagpenge, så længe den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning. § 21, stk. 1, nr. 2, henviser til den situation, hvor den sygemeldte mod lægens opfordring afviser at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage lægebehandling, jf. dog § 21 a, eller mod lægens eller kommunens opfordring afviser at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen. Efter § 21, stk. 1, nr. 3, kan sygedagpengene bortfalde, hvis den sygemeldte ved sin adfærd forhaler helbredelsen.

Efter § 21 a kan det i en forsøgsperiode fra den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2019 som udgangspunkt ikke tillægges betydning for den sygemeldtes ret til sygedagpenge, at den sygemeldte afviser at modtage lægebehandling.

Efter § 22 bortfalder retten til sygedagpenge endvidere, så længe den sygemeldte ikke opfylder sin pligt til at anmelde eller dokumentere fraværet.

Endelig angiver § 23 de årsager, som kan begrunde, at arbejdsgiveren ikke skal betale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden, jf. § 6 i lov om sygedagpenge, herunder at lønmodtageren har pådraget sig sygdommen ved forsæt eller grov uagtsomhed. Arbejdsgiveren kan i den forbindelse have en interesse i at vide, hvordan sygdommen er opstået.

Efter § 24, stk. 1, ophører udbetalingen af sygedagpenge som udgangspunkt efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge eller løn under sygdom, i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalender måneder. Forinden skal kommunen have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation.

Efter § 27, stk. 1, træffer kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af revurderingstidspunktet i § 24, stk. 1, når 1) det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked, 2) det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, således at sygedagpengeperioden forlænges i op til 69 uger, 3) den sygemeldte er under eller venter på læ-

gebehandling og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet, 4) kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet, med henblik på at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, 5) en læge vurderer, at den sygemeldte har en livstruende, alvorlig sygdom, 6) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller 7) der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om social pension, eller når kommunen har vurderet, at det er helt åbenbart, at en persons arbejdsevne ikke kan forbedres og sagen derfor ikke skal forelægges rehabiliteringsteamet, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension.

Hvis den sygemeldte ved revurderingen ikke er omfattet af en af forlængelsesreglerne i § 27, stk. 1, eller hvis sygedagpengene til en sygemeldt, der har fået forlænget sine sygedagpenge efter en eller flere af bestemmelserne i § 27, stk. 1, ikke kan forlænges yderligere, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3.

3.2. *Gældende ret om jobafklaringsforløb*

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person, når personen påbegynder et jobafklaringsforløb, får refusion for de timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Arbejdsgiveren skal anmode kommunen om refusion på den måde, som kommunen fastsætter, jf. § 69 t, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, som bl.a. ændret ved § 4 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, § 2 i lov nr. 707 af 8. juni 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

En person, der er i jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, får ret til ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb udgør et månedligt beløb på 14.993 kr. (2018) for personer, som har forsørgelsespligt over for børn. For personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn, udgør ressourceforløbsydelsen 11.282 kr. (2018).

For personer under 25 år, der er hjemmeboende og uden forsørgelsespligt over for børn, udgør ressourceforløbsydelsen 3.509 kr. (2018). For personer under 25 år, der er hjemmeboende og har dokumenteret bidragspligt over for et barn, udgør ressourceforløbsydelsen 3.509 kr. (2018) samt et månedligt tillæg. Det månedlige tillæg svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Ressourceforløbsydelsen kan højst udgøre 14.993 kr. (2018).

En person, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, skal stå til rådighed for de tilbud, som

fremgår af rehabiliteringsplanen og deltage i samtaler, som er et led i det individuelle kontaktføreløb.

De tilbud, som kan anvendes, fremgår af kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Borgeren skal også vende gradvist tilbage til sit job, i det omfang personen kan dette, hvis personen er i et ansættelsesforhold.

Det er kommunen, der vurderer, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelsen, hvis personen f.eks. afslår et arbejde, som personen er henvist til, udebliver fra en jobsamtale, udebliver fra en individuel samtale i kommunen eller undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom m.v.

Kommunen skal på tilsvarende måde som efter § 21, stk. 5, i lov om sygedagpenge, informere en arbejdsgiver, som modtager refusion efter § 69 t i lov om aktiv socialpolitik, når kommunen tager skridt til at reducere eller standse udbetalingen af ressourceforløbsydelsen. Information til arbejdsgiveren skal f.eks. gives, når kommunen partshører en person, som uden rimelig grund afslår arbejde, afviser eller udebliver fra tilbud eller ikke møder til samtale m.v.

En person, der modtager ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, vil blive pålagt en sanktion, jf. § 69 m i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen uden rimelig grund afviser eller udebliver fra tilbud, som fremgår af rehabiliteringsplanen.

Uden rimelig grund skal forstås i overensstemmelse med lovens § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Der foretages fradrag i ydelsen for den eller de dage, hvor personen helt eller delvist er udeblevet uden rimelig grund, eller frem til personen påbegynder tilbuddet efter afvisning.

Kommunen foretager fradrag i ressourceforløbsydelsen til personer i jobafklaringsforløb, hvis personen uden rimelig grund udebliver fra en individuel opfølgningssamtale som led i jobafklaringsforløbet, jf. § 16, stk. 8, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller en rådighedsvurdering i kommunen, jf. § 69 k, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Dette følger af § 69 n i lov om aktiv socialpolitik.

Det medfører, at kommunen foretager fradrag i ressourceforløbsydelsen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til samtalen eller rådighedsvurderingen, og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet.

Personer, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, og som uden rimelig grund f.eks. afviser tilbud om arbejde eller undlader at give besked om sygdom, får ressourceforløbsydelsen nedsat med en punktsanktion (fast beløb), jf. § 69 o i lov om aktiv socialpolitik.

Ressourceforløbsydelsen nedsættes med 1.735 kr. (2018-niveau). For personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre, nedsættes ydelsen dog kun med 269 kr. (2018-niveau).

Efter § 69 p i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen træffe afgørelse om, at ressourceforløbsydelsen til en person

i jobafklaringsforløb ophører, hvis personen uden rimelig grund gentagne gange afviser eller udebliver fra tilbud eller på anden vis ikke medvirker i jobafklaringsforløbet.

Som led i bekæmpelsen af misbrug af sociale ydelser m.v. er der i §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik en pligt for kommunerne til at sanktionere modtagere af kontanthjælp m.v. i de tilfælde, hvor ydelsesmodtageren mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde eller uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet. Disse regler finder, jf. § 69 q i lov om aktiv socialpolitik, tilsvarende anvendelse for personer, der modtager ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person, når personen påbegynder et jobafklaringsforløb, får refusion for de timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Arbejdsgiveren skal anmode kommunen om refusion på den måde, som kommunen fastsætter, jf. § 69 t, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Arbejdsgiveren får efter § 69 t, stk. 2, refusion med et beløb pr. time, der beregnes ud fra den ressourceforløbsydelsessats, den sygemeldte ville have haft ret til, hvis den sygemeldte ikke havde haft indtægter, der medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik.

Det beløb, arbejdsgiveren kan få i refusion pr. time, afhænger af, hvor meget den sygemeldte kan få i ressourceforløbsydelse efter lovens § 69 j uden eventuelt fradrag i ressourceforløbsydelsen efter lovens § 69, stk. 5-10. Det er således uden betydning for størrelsen af arbejdsgiverens refusion, at den sygemeldte har indtægter, der medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen.

Hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes eller bortfalder som følge af en sanktion, jf. §§ 69 m-69 q i lov om aktiv socialpolitik, beregnes størrelsen af arbejdsgiverens refusion på baggrund af størrelsen af ressourceforløbsydelsen efter fradrag af sanktionen.

Refusionen til arbejdsgiveren kan ikke overstige det beløb, arbejdsgiveren udbetaler i løn, og der kan aldrig udbetales refusion for mere end 37 timer pr. uge, uanset om den sygemeldte har arbejdet mere end 37 timer om ugen.

Beskæftigelsesministeren har på baggrund af bemyndigelsen i § 69 u i lov om aktiv socialpolitik fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 1552 af 23. december 2014 om arbejdsgiverens refusion.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn til en sygemeldt ansat, der overgår fra sygedagpenge til et jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er berettiget til at modtage refusion fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte påbegynder jobafklaringsforløbet, jf. § 69 t i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis en arbejdsgiver udbetaler løn til en sygemeldt ansat, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, men som er omfattet af tidsbegrænsningen i lov om sygedagpenge, og hvor den sygemeldte er påbegyndt

et jobafklaringsforløb, er arbejdsgiver berettiget til at modtage refusion fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte påbegynder jobafklaringsforløbet, jf. § 69 t i lov om aktiv socialpolitik.

Arbejdsgiveren skal anmode lønmodtagerens opholdskommune om udbetaling af refusionen. Der kan alene ydes refusion for et tidsrum, der ligger indtil 3 måneder forud for anmodningen om refusion.

Kommunen kan dog udbetale refusion, når overskridelsen af fristen skyldes forkert vejledning fra offentlige myndigheder eller andre, der må antages at have særligt kendskab til forholdene, eller når særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor. Dispensationsreglerne følger de gældende dispensationsbestemmelser for arbejdsgivere i lov om sygedagpenge.

En arbejdsgiver har pligt til at oplyse kommunen om forhold, der har betydning for beregning af refusionen, herunder oplysninger om løn, delvist genoptagelse af arbejdet m.v.

Kommunen kan træffe afgørelse om, at refusionen ikke skal udbetales eller tilbagebetales, hvis

- 1) arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til refusionen eller for at bevare retten hertil, eller
- 2) arbejdsgiveren forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1.

3.3. Gældende forvaltningsret m.v.

Det fremgår ikke af lov om sygedagpenge, at arbejdsgiver er part i en sag om refusion af sygedagpenge. I FOB 1993.241 har Folketingets Ombudsmand imidlertid udtalt, at to arbejdsgivere, der udbetalte løn under sygdom, ”utvivlsomt måtte anses for part i sagen”. At arbejdsgiveren har partsstatus i refusionssagen er desuden lagt til grund i flere af Ankestyrelsens principafgørelser, herunder principafgørelse D-15-94 og senest i principafgørelse 39-16. Tilsvarende fremgår det ikke af lov om aktiv socialpolitik, at arbejdsgivere er part i en sag om refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb. Samme praksis må dog forudsættes også at finde anvendelse for arbejdsgivere, som modtager refusion for løn udbetalt under et jobafklaringsforløb.

Efter § 1, stk. 1, i lov nr. 286 af 24. april 1996 om brug af helbredsoplysninger m.v. på arbejdsmarkedet, har loven til formål at sikre, at helbredsoplysninger ikke uberettiget anvendes til at begrænse lønmodtageres muligheder for at opnå eller bevare ansættelse. Dette gælder, uanset om oplysningerne hidrører fra genetiske undersøgelser, almindelige undersøgelser eller andre kilder. Efter stk. 2 gælder loven for brug af helbredsoplysninger på arbejdsmarkedet. Loven finder dog ikke anvendelse, i det omfang der i anden særlig lovgivning eller bestemmelser fastsat med hjemmel heri er fastsat regler om brug af helbredsoplysninger.

Efter § 36, stk. 1, i lov om sygedagpenge kan arbejdsgiveren forlange, at lønmodtageren inden for en rimelig frist ved

en skriftlig sygemelding eller på anden måde dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom. Efter § 36 a i loven kan en arbejdsgiver forlange en lægeerklæring, en såkaldt muligheds-erklæring, af en lønmodtager ved kortvarigt, ved gentaget og ved langvarigt sygefravær. Mulighedserklæringen har til formål at bidrage til, at lønmodtageren fastholdes i arbejde. Erklæringen består af to dele. Arbejdsgiveren og lønmodtageren udfylder i fællesskab første del af erklæringen på baggrund af en samtale. I erklæringen beskrives medarbejderens funktionsnedsættelser, påvirkede jobfunktioner og eventuelle skåneinitiativer aftalt mellem arbejdsgiver og lønmodtager. Lægen udfylder anden del af erklæringen på baggrund af en samtale med lønmodtageren og oplysningerne i den første del af erklæringen. Denne del indeholder lægens vurdering af arbejdsgiverens og lønmodtagerens beskrivelse af funktionsnedsættelse og arbejds muligheder, lægens forslag til skåneinitiativer og forventet varighed af den periode, hvor arbejdet skal tilpasses, eller helt eller delvist fravær fra arbejdet anses for påkrævet. Arbejdsgiveren kan forlange lægeerklæringen udarbejdet på et hvilket som helst tidspunkt i lønmodtagerens sygeforløb eller i tilknytning til et forløb med gentagne sygemeldinger. Erklæringen skal afgives på en blanket godkendt af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Erklæringen betales af arbejdsgiveren.

Efter § 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018, er kommunen ansvarlig for, at sager på beskæftigelsesområdet er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse i sagerne - herunder at der er den tilstrækkelige helbreds mæssige dokumentation i sagen.

Lov om sygedagpenge og lov om aktiv socialpolitik indeholder ikke regler, om arbejdsgiverens ret til at blive gjort bekendt med helbreds mæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren i kommunen eller Ankestyrelsen. Det er derfor forvaltningslovens almindelige regler, der finder anvendelse.

Efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. Det er udgangspunktet, at parten har ret til alle dokumenter, der vedrører sagen, og parten skal ikke give en nærmere begrundelse for anmodningen om aktindsigt. Der gælder dog et krav om, at parten skal angive den sag, hvis dokumenter pågældende ønsker at blive gjort bekendt med, jf. lovens § 9 a.

Forvaltningsloven indeholder en række undtagelser fra det nævnte udgangspunkt. Retten til aktindsigt efter forvaltningsloven kan således efter reglerne i lovens §§ 11-18 begrænses for visse sagstyper, visse dokumenttyper og visse oplysningstyper.

Spørgsmålet om, hvorvidt lønmodtagerens helbreds mæssige eller lægelige oplysninger kan undtages fra arbejdsgiverens partsaktindsigt med henvisning til, at der er tale om oplysninger om private forhold, skal bedømmes efter forvalt-

ningslovens § 15 b, nr. 5, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses,” i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til [...] 5) private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.”

Det følger af formuleringen i forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, at hensynet til offentlige eller private interesser for at kunne begrunde indskrænkning i partens adgang til aktindsigt skal være af en sådan styrke, at de i det konkrete tilfælde bedømmes som afgørende. At de modstående hensyn skal være afgørende indebærer, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for, at parten kan nægtes partsaktindsigt.

Undtagelse af oplysninger efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, skal endvidere bero på en konkret afvejning, hvor hensynet til partens interesse i at kunne få adgang til sagens dokumenter for at kunne varetage sine interesser skal inddrages og afvejes over for de modstående hensyn til private eller offentlige interesser, der taler imod at oplysningerne udleveres.

Selv om en oplysning i den sag, som en anmodning om partsaktindsigt vedrører, må skønnes uden betydning for partens muligheder for at varetage sine interesser under sagen, er det en betingelse for at kunne undtage oplysningen, at der foreligger en nærmere konkretiseret risiko for, at private interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis oplysningerne udleveres.

Det forhold, at undtagelse af oplysninger efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, skal bero på en interesseafvejning, indebærer således ikke, at de strenge krav til risikoen for skadevirkninger ved udlevering af oplysningerne slækkes, i det omfang den aktindsigtssøgende parts interesse i oplysninger må antages at være mindre.

Det vil ofte være nødvendigt, at myndigheden indhenter en udtalelse om skadevirkningerne fra den person, hvis helbredsoplysninger, der anmodes om aktindsigt i, før der kan tages stilling til, om oplysningerne kan udleveres som led i partsaktindsigt. Det kan være et nødvendigt led i sagsoplysningen i aktindsigtssagen, at den person, som oplysningerne vedrører, i forbindelse med, at myndigheden anmoder om en udtalelse, bliver vejledt om, at konsekvensen af ikke at svare eller at undlade at komme med en nærmere beskrivelse af de eventuelle skadevirkninger vil være, at oplysningerne udleveres.

Ankestyrelsen har i en afgørelse af 13. november 2015 stadfæstet kommunens afgørelse, hvorefter en arbejdsgiver havde ret til aktindsigt i lønmodtagerens helbredsoplysninger. Af Ankestyrelsens afgørelse fremgår det, at den sygemeldte blev orienteret om arbejdsgiverens anmodning om aktindsigt, og ikke ønskede, at arbejdsgiveren fik adgang til hendes helbredsoplysninger.

Kommunen havde forud for afgørelsen om at give arbejdsgiveren aktindsigt foretaget en konkret, individuel væ-

sentlighedsvurdering af, om der var grundlag for at undtage oplysninger om lønmodtagerens rent helbredsoplysninger og sociale forhold. Ankestyrelsen var enig med kommunen i, at der ikke i det konkrete tilfælde var nærliggende fare for, at private interesser ville lide skade af væsentlig betydning og henviste i den forbindelse til, at det følger af ordlyden i bestemmelsen i forvaltningsloven og forarbejderne hertil, at undtagelsen skal anvendes med tilbageholdenhed. Det betyder, at oplysningerne kun kan nægtes i tilfælde, hvor der er nærliggende fare for, at privates eller offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis begæringen om aktindsigt imødekommes.

Ankestyrelsen lagde i den forbindelse vægt på, at både statusattest fra egen læge og beskrivelse af aktuel situation fra psykolog omhandlede oplysninger om lønmodtagerens skånehensyn, og hvordan delvist genoptagelse af arbejdet havde været af betydning for lønmodtagerens helbredsstatus, hvilket var vigtigt for arbejdsgiveren at vide. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at lønmodtageren ikke havde oplyst eller konkretiseret, hvilke skadevirkninger, der ville være forbundet med aktindsigten, udover den generelle betragtning om, at arbejdsgiveren ikke har adgang til oplysninger om diagnoser og helbredsoplysninger.

Højesteret traf den 24. januar 2017 afgørelse i en sag om, hvorvidt det havde været berettiget, at en kommune havde givet en arbejdsgiver visse helbredsoplysninger om en lønmodtager i forbindelse med partshøring af arbejdsgiveren over en foreløbig afgørelse om at stoppe dagpengerefusionen.

Sagen vedrørte et spørgsmål om, hvorvidt oplysningerne med rette var videregivet som led i partshøring, eller om de burde være undtaget herfra efter forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4, jf. lovens § 15 b, nr. 5. Det er den samme vurdering, der skal foretages efter § 15 b, nr. 5, af, om en oplysning har en sådan karakter, at den ikke skal udleveres, uanset om udleveringen i givet fald skal ske efter reglerne i forvaltningsloven om aktindsigt eller om partshøring.

Lønmodtageren, der var ansat i en fleksjobstilling i en vuggestue, blev i januar 2009 opsagt til fratræden den 31. juli 2009 og meldte sig syg kort efter at have modtaget opsigelsen. Det fremgår af lægens statusattest i sagen, at afskedigelsen havde medført en depressiv tilstand, som bevirkede, at lønmodtageren dårligt kunne forlade hjemmet. I et notat, udarbejdet af kommunen, fremgår, at lønmodtageren ikke ønsker at modtage behandling med antidepressiv medicin, og at kommunen vurderer, at retten til sygedagpenge bortfalder, da lønmodtageren ikke ønsker at modtage den af lægen ordinerede behandling.

Disse oplysninger tilgik arbejdsgiveren i forbindelse med partshøringen, hvilket lønmodtageren klagede over.

Beskæftigelsesankenævnet behandlede klagen og gav lønmodtageren medhold. Nævnet udtalte blandt andet, at ”oplysningerne i statusattesten om behandlingen af din sygdom er af personlig karakter og efter konkret vurdering kan undtages efter forvaltningslovens § 15, stk. 1”. Lønmodtageren

krævede på den baggrund en godtgørelse fra kommunen, hvilket blev afvist, og derfor blev der rejst sag ved Østre Landsret.

Højesteret stadfæstede landsrettens dom og kommunen blev frifundet. Som begrundelse anfører Højesteret:

”Sagen angår, om Vallensbæk Kommunes partshøring af Vuggestuen Ærtebjerg, da kommunen påtænkte at standse refusion af sygedagpenge for A, indebar en overtrædelse af forvaltningsloven og persondataloven, og i givet fald om A har krav på tortgodtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26.

Kommunen påtænkte på grundlag af oplysningerne i statusattesten af 1. maj 2009 fra As læge at standse udbetaling af dagpenge i medfør af den dagældende sygedagpengelovs § 21, stk. 1, nr. 1, hvorefter retten til sygedagpenge bl.a. bortfaldt, så længe den sygemeldte mod lægens opfordring afviste at modtage nødvendig lægebehandling. Kommunen partshørte derfor A over oplysningerne i statusattesten, og kommunens sagsbehandler havde den 7. maj 2009 en samtale med A herom.

Højesteret finder ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering, hvorefter der efter oplysningerne i statusattesten og i sagsbehandlerens samtale med A den 7. maj 2009 var grundlag for at undersøge, om der var anledning til at træffe afgørelse om bortfald af hendes dagpenge, og at kommunen derfor fortsatte behandlingen af en sag herom.

Oplysningerne i statusattesten og telefonsamtalen om, at A ikke ønskede at modtage antidepressiv behandling, var til ugunst for vuggestuen, der som arbejdsgiver modtog dagpengerefusion under hendes sygdom, jf. sygedagpengelovens § 54. Oplysningerne må endvidere anses for at være af væsentlig betydning for kommunens påtænkte afgørelse. Kommunen havde derfor efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, om partshøring som udgangspunkt pligt til at gøre vuggestuen bekendt med oplysningerne og give vuggestuen lejlighed til at komme med en udtalelse.

Efter forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4, gælder pligten til partshøring ikke, hvis parten efter reglerne i lovens kapitel 4 ikke har ret til aktindsigt med hensyn til de pågældende oplysninger. Efter den dagældende bestemmelse i forvaltningslovens § 15 kunne en parts ret til aktindsigt begrænses, hvis partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv fandtes at burde vige for afgørende hensyn til bl.a. andre private interesser.

Spørgsmålet er, om kommunen i medfør af denne bestemmelse helt eller delvist burde have undladt at gøre vuggestuen bekendt med de oplysninger om As helbredsforhold, der fremgik af statusattesten.

Ved bedømmelsen heraf må den pågældende myndighed foretage en konkret afvejning af de modstående hensyn. Det fremgår af bestemmelsens forarbejder (Folketingstidende 1985/86, tillæg A, spalte 140-142), at de hensyn, der ligger bag en parts ret til aktindsigt, er af en så betydelig vægt, at denne ret kun bør vige, hvis der er ”nærliggende fare for, at

private eller offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning”, hvis der gives aktindsigt.

I denne sag finder Højesteret, at der ved vurderingen af, om kommunen helt eller delvist havde pligt til at videregive As helbredsoplysninger må lægges vægt på, at der var tale om personfølsomme oplysninger om hendes psykiske helbredstilstand. Som anført af landsretten må beskrivelsen af hendes helbredstilstand dog antages at svare til, hvad der er forholdsvis almindeligt for en person, der er sygemeldt som følge af en krisetilstand efter en uansøgt afskedigelse. Der må endvidere lægges vægt på, at den påtænkte afgørelse om bortfald af dagpengerefusion var bebyrdende for vuggestuen, at vuggestuens ledelse, der modtog oplysningerne, havde tavshedspligt, og at oplysningerne i statusattesten havde væsentlig betydning for vuggestuens mulighed for at vurdere og – eventuelt efter drøftelse med A – kommentere, om kommunen havde tilstrækkeligt grundlag for at træffe afgørelse om bortfald af hendes sygedagpenge.

Højesteret finder på den anførte baggrund, at kommunen havde pligt til at partshøre vuggestuen over oplysningerne om As helbredsforhold, og at kommunen ikke ved at videregive statusattesten i sin helhed har tilsidesat sin tavshedspligt.

Højesteret finder derfor, at videregivelse af oplysninger om As helbredsforhold har været nødvendig for at fastslå, om vuggestuen havde krav på dagpengerefusion under As fortsatte sygdom, og videregivelse har derfor også været berettiget efter persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4.

Højesteret bemærker, at det forhold, at kommunen ikke påklagede Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 4. november 2009, ikke afskærer kommunen fra under denne sag at gøre gældende, at forvaltningsloven og persondataloven ikke er overtrådt.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.”

Det skal bemærkes, at Højesteretsdommen vedrører retstilstanden tilbage i 2009, og at man ikke efter de gældende regler (sygedagpengelovens § 21 a) kan standse udbetalingen af sygedagpenge i den situation, hvor en sygedagpengemodtager afviser at modtage lægebehandling, herunder behandling med lægeordineret medicin.

Denne ændring blev indført i sygedagpengeloven som et led i sygedagpengereformen i 2014 som et to-årigt forsøg, der på baggrund af en evaluering og efter aftale med forligspartierne blev forlænget i yderligere 2 år frem til 30. juni 2019.

Forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, er ikke alene relevant for spørgsmålet om en parts ret til aktindsigt i en sag. Bestemmelsen er tillige afgørende for hvilke oplysninger, der kan undtages fra partshøring efter forvaltningslovens § 19 og for indholdet af den begrundelse, som en afgørelse skal indeholde.

Det følger således af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4, at kravet i bestemmelsens stk. 1 om, at en part skal høres

over faktiske oplysninger og eksterne faglige vurderinger af væsentlig betydning for sagen, som er til ugunst for den pågældende part, ikke gælder, hvis parten ikke har ret til aktindsigt efter forvaltningslovens kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger.

Hvis oplysninger om eksempelvis helbredsforhold er undtaget fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, vil der således heller ikke skulle ske partshøring over disse oplysninger.

Ligeledes følger det af forvaltningslovens § 24, stk. 3, at begrundelsen for en afgørelse kan begrænses i det omfang, hvori oplysninger kan undtages fra aktindsigt efter lovens §§ 15-15 b.

Spørgsmålet om, hvorvidt en oplysning om eksempelvis helbredsforhold kan og skal udleveres efter reglerne om partshøring og begrundelse i forvaltningsloven, vil således skulle afgøres efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, som er nærmere beskrevet ovenfor.

3.4. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Helbredsmæssige oplysninger og oplysninger, der i øvrigt udveksles i det fortrolige rum mellem en læge eller andre sundhedspersoner og patient, betragtes i almindelighed som private og personlige. Der gælder regler om tavshedspligt for læger og andet sundhedspersonale med hensyn til sådanne oplysninger. I relation til arbejdsgivers muligheder for at anmode om og indhente helbredsoplysninger fremgår det af lov nr. 286 af 24. april 1996 om brug af helbredsoplysninger m.v. på arbejdsmarkedet, at det alene er muligt at anmode om helbredsoplysninger om lønmodtagere, hvis bestemte og ganske restriktive betingelser er opfyldt. Helbredsoplysningens udgangspunkt er således, at arbejdsgivere ikke uden videre kan få oplysning om lønmodtageres sygdom eller symptomer på sygdom, herunder f.eks. en diagnose.

Efter forvaltningslovens regler om aktindsigt er udgangspunktet, at en arbejdsgiver som part i en refusionssag skal have adgang til alle sagens oplysninger, herunder lægelige og helbredsmæssige oplysninger om lønmodtager. Arbejdsgiver kan således via en anmodning om aktindsigt i refusionssagen få indsigt i lægejournaler m.v. og dermed helbredsmæssige og lægelige oplysninger, uanset om arbejdsgiveren får refusion i samme omfang som hidtil. Efter de gældende regler er der således risiko for, at arbejdsgiveren unødigt får oplysninger af meget privat karakter om lønmodtageren, som arbejdsgiveren ikke har brug for til at varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen.

Det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at arbejdsgivers adgang til helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtagere kan begrænses uden risiko for, at arbejdsgiveren mister muligheden for at kunne varetage sine økonomiske interesser i en refusionssag. Det er således intentionen med forslaget om særskilt at regulere arbejdsgivers ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren i refusionssager, at arbejdsgiver fortsat skal kunne få de lægelige og helbredsmæssige

oplysninger, som arbejdsgiver har brug for til varetagelse af sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Derimod skal helbredsmæssige og lægelige oplysninger, der konkret ikke har betydning for arbejdsgiverens ret til refusion, ikke længere tilgå arbejdsgiver.

Det er alene relevante oplysninger i sagen og ikke de lægelige dokumenter, hvoraf oplysningerne fremgår, som arbejdsgiveren efter forslaget vil kunne blive gjort bekendt med, f.eks. i et høringsbrev, inden kommunen træffer afgørelse eller som en del af begrundelsen for afgørelsen. Tilsvarende gælder, hvis arbejdsgiveren anmoder om aktindsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger.

3.5. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i lov om sygedagpenge om, at en arbejdsgiver ikke skal have ret til efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 at blive gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren, der indgår i en sag om refusion af sygedagpenge efter § 54 i kommunen eller i Ankestyrelsen, selv om arbejdsgiveren er part i sagen. Tilsvarende bestemmelse indsættes i lov om aktiv social politik for så vidt angår sager om refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Da arbejdsgiveren har en økonomisk interesse i form af ret til refusion, når arbejdsgiveren udbetaler løn under lønmodtagerens sygdom, foreslås det, at arbejdsgiveren dog skal have ret til at blive gjort bekendt med disse oplysninger, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af sygedagpenge efter § 54 i lov om sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 i lov om aktiv socialpolitik, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

At oplysningen skal være af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion betyder, at såfremt pågældende oplysning har betydning for afgørelsen, vil oplysningen være af væsentlig betydning og derfor kunne tilgå arbejdsgiveren.

Hvis en afgørelse er et resultat af kommunens eller Ankestyrelsens skønsudøvelse, vil relevante oplysninger, som er indgået i skønsudøvelsen, også skulle kunne tilgå arbejdsgiveren. I modsat fald vil arbejdsgiveren ikke have mulighed for at kunne varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen.

Helbredsmæssige og lægelige oplysninger, som er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, vil dog ikke skulle tilgå arbejdsgiveren, hvis afgø-

rende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Afgørende hensyn til lønmodtagerens interesse vil være de samme hensyn, som gælder efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5. Efter denne bestemmelse kan retten til aktindsigt begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Det foreslås derfor, at der fortsat skal foretages en afvejning af på den ene side lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse og på den anden side arbejdsgiverens interesse i at få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren med henblik på at kunne varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion.

Det vil ofte være nødvendigt, at kommunen eller Ankestyrelsen som led i sagsoplysningen indhenter en udtalelse fra lønmodtageren om skadevirkningerne, inden arbejdsgiveren bliver gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren. Afvejningen kan således medføre, at hensynet til arbejdsgiver vejer tungest, og at arbejdsgiver dermed får ret til at blive gjort bekendt med oplysningerne.

Partshøring af lønmodtageren er dog f.eks. ikke nødvendig, hvis der er tale om oplysninger, som arbejdsgiveren allerede har.

Arbejdsgiveren vil som følge af forslaget typisk kunne blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger i forbindelse med en partshøring, forinden kommunen træffer afgørelse om helt eller delvist afslag på refusion til arbejdsgiveren og som en del af begrundelsen for afgørelsen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

I det omfang kommunen efter forvaltningslovens § 19 har pligt til at høre arbejdsgiveren, før kommunen træffer afgørelse, vil helbredsmæssige og lægelige oplysninger efter forslaget alene skulle tilgå arbejdsgiver, hvis oplysningerne vurderes at have væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Forslaget er også i en anden henseende en undtagelse til forvaltningslovens regler om partshøring, idet partshøringen efter forslaget alene omfatter oplysningerne og ikke de underliggende erklæringer og journaler, hvoraf de helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår f.eks. i et høringsbrev, forinden kommunen træffer afgørelse. Forslaget begrænser derimod ikke arbejdsgiverens ret til partshøring i andre oplysninger og dokumenter.

Ligeledes medfører forslaget, at helbredsmæssige og lægelige oplysninger kun tilgås arbejdsgiveren som en del af

begrundelsen efter forvaltningslovens § 24, hvis oplysningerne er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Forslaget begrænser desuden arbejdsgiverens ret til aktindsigt i forhold til forvaltningslovens § 9, idet det foreslås, at arbejdsgiver alene vil kunne blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger, der er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. En anmodning om aktindsigt i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger på et tidspunkt, hvor arbejdsgivers adgang til refusion ikke anfægtes, vil således ikke kunne imødekommes. Herved vil arbejdsgiverens ret til partaktindsigt efter forvaltningslovens § 9 også være begrænset. En arbejdsgiver kan derfor ikke alene med henvisning til at være part i refusions sagen blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren.

Med forslaget begrænses arbejdsgiverens ret til aktindsigt alene i relation til helbredsmæssige og lægelige oplysninger og ikke i forhold til andre oplysninger eller dokumenter.

Forslaget sikrer herved, at arbejdsgiveren ikke bliver gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren, medmindre arbejdsgiveren konkret har behov for oplysningerne for at kunne varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion og kun, hvis afgørende hensyn til lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter ikke er påkrævet.

Er arbejdsgiveren ikke længere part i sagen på tidspunktet for kommunens afgørelse, vil arbejdsgiveren som efter gældende regler ikke have ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren fra kommunen eller Ankestyrelsen. Er arbejdsgiveren fortsat part i sagen på tidspunktet for kommunens afgørelse, vil arbejdsgiveren alene kunne blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af sygedagpenge, og kun hvis afgørende hensyn til lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter ikke er påkrævet.

Forslaget sikrer, at § 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018, hvorefter kommunen er ansvarlig for, at sager på beskæftigelsesområdet er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse i sagen - herunder at der er den tilstrækkelige helbredsmæssige dokumentation i sagen - er opfyldt i forhold til, hvad arbejdsgiver evt. kan bidrage med af oplysninger til sagen. Kommunen vil skulle tage stil-

ling til arbejdsgiverens eventuelle indsigelser før sagens afgørelse, eventuelt efter partshøring af lønmodtageren efter forvaltningslovens § 19.

Det er adgangen til to former for oplysninger, som foreslås begrænset. Det er dels oplysninger, der kan betegnes som helbredsmæssige, hvorved forstås personoplysninger, der vedrører en persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelse, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand. Dette er f.eks. oplysninger om en sygdom, et handicap, en sygdomsrisiko, en sygehistorie, en sundhedsfaglig behandling, herunder oplysninger om medicinmisbrug og misbrug af narkotika, alkohol og lignende nydelsesmidler. Helbredsoplysninger skal i det hele taget forstås i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens definition heraf.

Herudover foreslås adgangen til lægelige oplysninger begrænset. Ved lægelige oplysninger forstås andre oplysninger end helbredsmæssige, der udveksles i det fortrolige rum mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren. Det kan eksempelvis være private oplysninger om sociale, religiøse eller arbejdsmæssige forhold, som gives til en sundhedsperson inden for rammerne af det tillidsforhold, der nødvendigvis må være i relationen mellem læge og patient. Sådanne oplysninger vil ofte være nødvendige som led i sundhedspersonens mulighed for at få et billede af den sygemeldte lønmodtagers livssituation og iværksættelse af den rette behandling. Hvis lønmodtageren er bange for, at disse oplysninger unødigt tilgår arbejdsgiveren, vil lønmodtageren kunne være tilbageholdende med at betro sig til lægen, hvilket kan være til skade for behandlingsmulighederne og forhale en helbredelse.

Det er alene oplysninger, der udveksles med lægen, psykologen eller andet sundhedspersonale, som anses som lægelige. Det indebærer, at f.eks. en oplysning om, at lønmodtager ikke trives på arbejde, ikke skal tilgå arbejdsgiver i en refusions sag, hvis oplysningen er udvekslet i det fortrolige rum mellem f.eks. en læge og lønmodtageren, mens en sådan oplysning kan tilgå arbejdsgiver, hvis den f.eks. er givet til en kommunal medarbejder i forbindelse med kommunens opfølgingsindsats. Der er ikke tale om et fortroligt forhold af samme karakter i forbindelse med kommunens opfølgning, som der er i relationen mellem en sundhedsperson og patient.

Det bemærkes, at forslaget ikke indskrænker arbejdsgiverens mulighed for at forlange en friattest eller mulighedserklæring efter §§ 36 og 36 a i lov om sygedagpenge eller anden lovgivning om indhentelse af helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for hverken stat, kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8.1. Forholdet til databeskyttelsesforordningen

Efter artikel 86 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, må personoplysninger i officielle dokumenter, som en offentlig myndighed eller et offentligt eller privat organ er i besiddelse af med henblik på udførelse af en opgave i samfundets interesse, videregives af myndigheden eller organet i overensstemmelse med EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som den offentlige myndighed eller organet er underlagt, for at forene aktindsigt i officielle dokumenter med retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til denne forordning.

De relevante nationale bestemmelser, som regulerer en arbejdsgivers ret til indsigt i refusionssager, er forvaltningslovens regler om partsaktindsigt, herunder regler om hvilke oplysninger der skal undtages i forbindelse med en partshøring og hvilke oplysninger der skal undtages som en del af begrundelsen for afgørelsen. Efter lovforslaget fastsættes specifikke og mere restriktive regler om arbejdsgiverens ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren, som finder anvendelse i stedet for forvaltningsloven.

I de foreslåede bestemmelser i § 68 a i lov om sygedagpenge og § 69 v i lov om aktiv socialpolitik har en arbejdsgiver alene ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger, hvis de er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvis afslag på refusion af sygedagpenge. Arbejdsgiveren kan dog ikke få ret til indsigt, hvis afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Hensynet til lønmodtagerens interesser svarer til de hensyn der gælder efter § 15 b, nr. 5, i forvaltningsloven, hvorefter oplysninger kan undtages fra partsaktindsigt, partshøring samt undtages som en del af begrundelsen for afgørelsen.

På baggrund af ovenstående vurderes det, at reglerne er inden for området af databeskyttelsesforordningens art. 86,

idet de foreslåede regler forener aktindsigt i officielle dokumenter med retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til denne forordning. Det vil derfor være reglerne i lov om sygedagpenge og i lov om aktiv socialpolitik om arbejdsgivers ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger, der finder anvendelse og ikke forordningens.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. juli 2018 til den 20. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Arbejdsløsheds-kassen for selvstændige (ASE), Arbejdsmarkedets tillægspension (ATP), BDO Kommunernes Revision, Beskæftigelsesrådet (hvor følgende er medlem: Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Akademikernes Centralorganisation (CA), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Kommunernes Landsforening (KL), Lederne, Landsorganisationen i

Danmark (LO), Danske Regioner og Danske Handicaporganisationer), Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Dansk Socialrådgiverforening, Danske A-kasser, Danske Advokater, Danske Patienter, Danske Seniorer, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Faglige Hus, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, Gartneri-, Land- og skovbrugets Arbejdsgivere, Ingeniørforeningen (IDA), Institut for Menneskerettigheder, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Landsforeningen for førtidspensionister, Lægeforeningen, Pension Danmark, Producentforeningen, Rigsrevisionen, SMVDanmark (tidligere Håndværksrådet) og Ældresagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser / merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 54, stk. 1, i lov om sygedagpenge, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum.

I henhold til lov om sygedagpenge kan en lønmodtagers sygedagpenge fra kommunen og dermed arbejdsgivers adgang til refusion fortabes ved, at retten til sygedagpenge bortfalder, eller ved at udbetalingen af sygedagpenge ophører.

Efter § 7, stk. 1, i lov om sygedagpenge, er retten til sygedagpenge grundlæggende betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne. Opfylder lønmodtageren i øvrigt ikke betingelserne i § 7, bortfalder retten til sygedagpenge.

Bortfald af retten til sygedagpenge er desuden reguleret i kapitel 7 i lov om sygedagpenge, og de årsager, der kan begrunde bortfald af retten til sygedagpenge fra kommunen, findes i lovens §§ 21 og 22 om sygemeldtes medvirken samt krav om dokumentation. Endelig angiver § 23 de årsager, som kan begrunde, at arbejdsgiveren ikke skal betale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden, jf. lovens § 6, herunder at lønmodtageren har pådraget sig sygdommen ved forsæt eller grov uagtsomhed.

Efter § 24 i lov om sygedagpenge ophører udbetalingen af sygedagpenge som udgangspunkt efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge eller løn under sygdom, i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalender måneder. Forinden skal kommunen have foretaget en revurdering af sygedagpenge-modtagerens situation. Efter § 27, stk. 1, kan kommunen træffe afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden, herunder hvis det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked.

Forvaltningsloven gælder for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. lovens § 2, stk. 1. Forvaltningslovens kapitel 4 (§§ 9-18) indeholder regler om adgang til aktindsigt.

Retten til at få aktindsigt efter forvaltningslovens bestemmelser tilkommer den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed.

Efter hovedreglen i forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part, forlange at blive gjort bekendt med samtlige af afgørelsessagens dokumenter. Det er udgangspunktet, at parten har ret til alle dokumenter, der vedrører sagen, og parten skal ikke give en nærmere begrundelse for anmodningen om aktindsigt, men der gælder dog et krav om, at parten skal angive den sag, hvis dokumenter pågældende ønsker at blive gjort bekendt med, jf. lovens § 9 a.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under lønmodtagerens sygdomsperioder, og som ansøger om at få udbetalt sygedagpengerefusion fra kommunen, er part i kommunens refusions sag. Dette er fastslået i retspraksis og ombudsmandspraksis (U 2000.1649 Ø og FOB 1993.241). Arbejdsgiveren har således som udgangspunkt krav på partsaktindsigt i

samtlige dokumenter og oplysninger i refusions sagen, herunder også i lønmodtagerens helbredsoplysninger og andre lægelige oplysninger udvekslet mellem en læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og den sygemeldte lønmodtager.

Endvidere fastslår forvaltningslovens § 19, at en part har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

Som følge af arbejdsgivers partsstatus skal kommunen derfor foretage partshøring i overensstemmelse med forvaltningslovens regler. Der må ikke træffes afgørelse, før parten har haft en rimelig frist til at sætte sig ind i oplysningerne og fremkomme med eventuelle bemærkninger hertil.

De gældende regler i forvaltningsloven kan betyde, at arbejdsgiveren som part i refusions sagen får indsigt i helbredsmæssige og øvrige lægelige oplysninger om lønmodtageren, som lønmodtageren ikke ønsker, at arbejdsgiveren får kendskab til.

Disse oplysninger kan være af meget forskellig karakter. Dels kan der være tale om helbredsoplysninger som en diagnose, dels kan der være tale om oplysninger, der vedrører lønmodtagerens tilværelse i bredere forstand. Det kan være oplysninger om sociale og familiemæssige forhold og lignende, eller oplysninger vedrørende lønmodtagerens arbejdsmæssige situation, herunder oplysninger om mobning, dårligt arbejdsmiljø, samarbejdsproblemer, og udtalelser fra lønmodtageren om, at vedkommende ikke har tænkt sig at vende tilbage til sin arbejdsplads på grund af disse problemer. For lønmodtageren er det ofte ikke hensigtsmæssigt eller ønskeligt, at arbejdsgiveren har ret til indsigt i sådanne oplysninger, da det ikke fremmer det fremtidige arbejde, og da oplysningerne desuden kan være af så privat karakter, at de ikke bør kunne tilgå andre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås som nyt § 68 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge, at en arbejdsgiver ikke skal have ret til efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 at blive gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren, der indgår i en sag om refusion af sygedagpenge efter § 54 i kommunen eller i Ankestyrelsen, selv om arbejdsgiveren er part i sagen, jf. dog forslagens stk. 4.

Forslaget har betydning for, hvilke oplysninger arbejdsgiveren som udgangspunkt ikke skal have ret til at blive gjort bekendt med i refusions sagen. Bestemmelsen får dermed betydning både for kommunen, som i første instans behandler og træffer afgørelse om refusion til en arbejdsgiver, og for Ankestyrelsen, når denne behandler en klage over en afgørelse om refusion fra kommunen.

Forslaget er en fravigelse fra forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24.

Det er således en fravigelse af forvaltningslovens § 9, hvorefter den, der er part i en sag, bl.a. kan forlange at blive gjort bekendt med samtlige af afgørelsessagens dokumenter.

Det er desuden en fravigelse af forvaltningslovens § 19, hvorefter en part bl.a. har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

Endelig er det en undtagelse til forvaltningslovens § 24, hvorefter en begrundelse bl.a. om fornødent skal indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Baggrunden for fravigelsen af forvaltningslovens bestemmelser er at sikre, at arbejdsgiveren alene i kraft af sin partsstatus som udgangspunkt ikke skal have ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og andre lægelige oplysninger i refusionssagen - hvor oplysningerne i anden sammenhæng kun ville kunne udleveres til arbejdsgiveren efter de mere snævre rammer i helbredsoplysningsloven.

Forslaget omfatter alle helbredsmæssige oplysninger samt øvrige lægelige oplysninger, som defineret i forslagets stk. 2 og 3, der er udvekslet mellem lønmodtageren og en læge, psykolog eller andet sundhedspersonale, f.eks. oplysninger, der er givet som et led i en lægelig konsultation eller behandling hos en psykolog.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ved helbredsmæssige oplysninger efter *stk. 1* forstås personoplysninger, der vedrører en persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelse, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand.

Helbredsoplysninger efter denne bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 4 og omfatter både tidligere, nuværende og fremtidige fysiske og mentale helbredstilstand.

Enhver oplysning om f.eks. en sygdom, et handicap, en sygdomsrisiko, en sygehistorie, en sundhedsfaglig behandling eller den registreredes fysiologiske eller biomedicinske tilstand uafhængigt af kilden hertil, f.eks. fra en læge eller anden sundhedsperson, et hospital, medicinsk udstyr eller in vitrodiagnostik er omfattet. Omfattet af begrebet er endvidere oplysninger om medicinmisbrug og misbrug af narkotika, alkohol og lignende nydelsesmidler.

Det er et krav, at oplysningen i et vist omfang er konkretiseret. En oplysning om, at en person er syg, uden angivelse af, hvori sygdommen består, kan eksempelvis ikke anses for at udgøre en helbredsoplysning.

Helbredsoplysninger er helt generelt undtaget, uanset hvor de optræder. En helbredsoplysning i en samtalerapport eller et mødereferat har arbejdsgiveren derfor ikke ret til at blive gjort bekendt med.

Det foreslås i *stk. 3*, at der ved lægelige oplysninger efter *stk. 1* forstås de øvrige oplysninger, der ikke er helbredsmæssige, jf. *stk. 2*, der er udvekslet mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren. Der kan således være tale om alle mulige former for oplysninger, herunder oplysninger om sociale forhold og oplysninger om lønmodtagerens forhold til arbejdsgiveren. Det afgørende er, at oplysningerne er afgivet i den særlige fortrolige relation mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren.

Andet sundhedspersonale er i denne sammenhæng for det første enhver, der er autoriseret i henhold til særlig lovgivning til at varetage sundhedsfaglige opgaver, og personer, der handler på disses ansvar. Denne autorisation gives typisk igennem reglerne i autorisationsloven og omfatter læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, ergoterapeuter, fysioterapeuter, bioanalytikere, kliniske diætister, radiografer, bandagister, kliniske tandteknikere, tandplejere, optikere, optometriste, fodterapeuter, social – og sundhedsassistenter og kosmetiske behandlinger.

Andet sundhedspersonale er imidlertid også personer, som udfører opgaver, der ikke hviler på en autorisation, men som har samme formål som de allerede nævnte. Dette gælder f.eks. psykoterapeuter.

Baggrunden for forslaget er hensynet til den fortrolige samtale mellem læge, psykolog og andet sundhedspersonale og lønmodtageren vedrørende lønmodtagerens sociale, religiøse, politiske, familiemæssige og arbejdsmæssige forhold m.v., som kan have betydning for selve behandlingen, men som er arbejdsgiveren uvedkommende.

Oplysninger afgivet af lønmodtageren til andre, herunder kommunen, er ikke omfattet, medmindre der er tale om helbredsmæssige oplysninger omfattet af forslagets *stk. 2*. Oplysninger afgivet til kommunen om sygemeldtes private forhold har arbejdsgiveren derfor ret til at blive gjort bekendt med som part i refusionssagen, hvorimod arbejdsgiveren ikke har ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige oplysninger om diagnose, symptomer og medicinering m.v.

Andre oplysninger end oplysninger omfattet af forslagets *stk. 2* og 3 vil med forslaget fortsat kunne videregives til arbejdsgiveren i samme omfang som efter gældende regler. Dette kan f.eks. være oplysninger om kommunens opfølgning, herunder oplysninger om den sygemeldtes deltagelse i forløb, som har til formål at få den sygemeldte hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet, i det omfang oplysningerne indgår i refusionssagen.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er efter gældende regler i lov om sygedagpenge berettiget til refusion af de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have haft ret til fra kommunen, jf. § 54 i lov om sygedagpenge. Arbejdsgiveren er derfor som udgangspunkt part i refusionssagen, jf. ovenfor.

Derfor foreslås det i *stk. 4*, at arbejdsgiveren dog har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger efter *stk. 1*, hvis de

pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af sygedagpenge efter § 54, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

At oplysningen skal være af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion betyder, at såfremt pågældende oplysning har betydning for en sådan afgørelse, vil oplysningen være af væsentlig betydning og derfor kunne tilgå arbejdsgiveren. Hvis en afgørelse er et resultat af kommunens eller Ankestyrelsens skønsudøvelse, vil relevante oplysninger, som er indgået i skønsudøvelsen, også skulle kunne tilgå arbejdsgiveren. I modsat fald vil arbejdsgiveren ikke have mulighed for at kunne varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen.

Helbredsmæssige og lægelige oplysninger, som er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, vil dog ikke skulle tilgå arbejdsgiveren, hvis afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Afgørende hensyn til lønmodtagers interesse er de samme hensyn, som gælder efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5. Efter denne bestemmelse kan retten til aktindsigt begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Det foreslås derfor, at der fortsat skal foretages en afvejning af på den ene side lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse og på den anden side arbejdsgiverens interesse i at få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren med henblik på at kunne varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion. Det betyder, at oplysningerne kun kan undtages, hvis der er nærliggende fare for, at privates eller det offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis anmodning om aktindsigt imødekommes. Der skal foreligge en nærmere konkretiseret risiko for, at lønmodtagerens interesser vil lide skade af væsentlig betydning.

Det vil ofte være nødvendigt, at kommunen eller Ankestyrelsen som led i sagsoplysningen indhenter en udtalelse fra lønmodtageren om skadevirkningerne, inden arbejdsgiveren bliver gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren. Afvejningen kan således medføre, at hensynet til arbejdsgiver vejer tungest, og at arbejdsgiver dermed får ret til at blive gjort bekendt med oplysningerne. Partshøring af lønmodtageren er dog f.eks. ikke nødvendig, hvis der er tale om oplysninger, som arbejdsgiveren allerede har.

Bestemmelsen er især relevant i forbindelse med partshøring efter forvaltningslovens § 19, hvorefter en part har ret

til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

I det omfang kommunen skal partshøre arbejdsgiveren, før den træffer afgørelse, følger det af forslaget til stk. 4, at arbejdsgiveren kun har ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger, hvis de pågældende oplysninger har væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af sygedagpenge, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Konkret vil dette kunne ske ved, at kommunen sender et høringsbrev til arbejdsgiveren, hvor de relevante helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Kommunen vil i den forbindelse skulle give arbejdsgiver en frist til at komme med bemærkninger, før der træffes afgørelse.

Forslaget er også i anden sammenhæng en undtagelse til forvaltningslovens regler om partshøring, idet høringen alene omfatter relevante oplysninger og ikke de underliggende attester, erklæringer og journaler, hvoraf de helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Samtidig skal oplysningen være af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af sygedagpenge.

Ligeledes medfører forslaget, at helbredsmæssige og lægelige oplysninger kun tilgås arbejdsgiveren som en del af begrundelsen efter forvaltningslovens § 24, hvis oplysningerne er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Det er kun nødvendige helbredsmæssige eller lægelige oplysninger, som har betydning for arbejdsgiverens ret til refusion, som arbejdsgiveren har ret til at blive gjort bekendt med. Heri ligger bl.a., at hvis en afgørelse kan begrundes og samtidig leve op til forvaltningslovens krav til en begrundelse alene ud fra oplysninger om funktionsnedsættelser uden brug af diagnoser, skal kommunen ikke oplyse om diagnosen.

Såfremt en afgørelse er et resultat af kommunens eller Ankestyrelsens skønsudøvelse, vil relevante oplysninger, som er indgået i denne, også skulle kunne tilgå arbejdsgiveren som en del af begrundelsen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Det sikres dermed, at kommunens og Ankestyrelsens afgørelse alene indeholder nødvendige helbredsmæssige og lægelige oplysninger som en del af begrundelsen.

For så vidt angår ophør af sygedagpenge, jf. § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, vil en afgørelse ofte handle om, hvor-

vidt de i lovens § 27, stk. 1, anførte forlængelsesregler finder anvendelse. Visse af disse regler, f.eks. § 27 stk. 1, nr. 6 og 7, om henholdsvis rejsning af en arbejdsskadesag og indgivelse af ansøgning om førtidspension, er af rent objektiv konstaterende karakter, hvor helbredsmæssige og lægelige oplysninger ikke umiddelbart er en del af begrundelsen for afgørelsen. Andre af reglerne, f.eks. § 27, stk. 1, nr. 4 og 5, om henholdsvis behandling i rehabiliteringsteam og livstruende, alvorlig sygdom forudsætter en kommunal eller lægelig vurdering, hvor der som udgangspunkt er lagt vægt på helbredsmæssige og lægelige oplysninger.

For at sikre, at helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtager ikke unødigt tilgår arbejdsgiver, vil det alene være i situationer, hvor det ikke er åbenbart, at sidstnævnte form for forlængelsesregler ikke er relevante i den pågældende refusions sag, at arbejdsgiver kan få indsigt i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger. Hvis kommunen har truffet afgørelse om, at ingen af de i § 27, stk. 1, op-listede forlængelsesregler finder anvendelse, men dog har foretaget en nærmere prøvelse i relation til en eller flere af disse forlængelsesregler, vil arbejdsgiver som en del af begrundelsen for afgørelsen kunne få oplysninger af lægelig eller helbredsmæssig karakter, der gør det muligt at tage stilling til og eventuelt anfægte den prøvelse, som kommunen har foretaget.

Som et eksempel kan nævnes en påtænkt afgørelse om afslag på refusion, fordi der ikke kan ske forlængelse af sygedagpengeperioden. De helbredsmæssige og lægelige oplysninger, der foreligger i sagen, er dels en statusattest vedrørende helbredsproblemer med ryggen - der ikke vurderes stabil eller stationær - og dels en statusattest fra en psykolog, hvoraf det fremgår, at den sygemeldte har personlighedsmæssige og sociale problemer, som - sammenholdt med et alkoholmisbrug - er en væsentlig udfordring i forhold til vedkommendes arbejdsmæssige fremtid.

I den konkrete vurdering af muligheden for forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 1, i lov om sygedagpenge, om hvorvidt det anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked, indgår oplysninger fra statusattesten vedrørende ryggen, hvor det fremgår, at ryglidelsen ikke er stabil eller stationær. Det samme vil gælde i forhold til vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 2, hvorefter det anses for nødvendigt at gennemføre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne.

I den konkrete vurdering vedrørende lægebehandling, herunder om der foreligger en sikker vurdering af, om vedkommende kan genoptage erhvervs mæssig beskæftigelse inden for 134 uger fra revurderingstidspunktet efter § 27, stk. 1, nr. 3, indgår oplysninger fra statusattesten fra psykologen om de personlighedsmæssige og sociale problemer.

I den påtænkte afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpengene og dermed ophør af refusion anvendes således oplysninger fra begge statusattester. Arbejdsgiveren vil

derfor, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet, have ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren fra såvel statusattest om ryggen som fra statusattesten om de personlighedsmæssige og sociale problemer, før afgørelsen træffes.

Arbejdsgiveren vil således fortsat have mulighed for at kunne gøre indsigelser over kommunens vurdering af de lægelige og helbredsmæssige oplysninger, før kommunen påtænker at træffe afgørelse. Dette er f.eks. nødvendigt for, at arbejdsgiveren kan vurdere, om kommunen har undersøgt spørgsmål om mulighed for raskmelding inden for 134 uger tilstrækkeligt, forinden den påtænker at give afslag på forlængelsen. Fastholder kommunen vurderingen i afgørelsen, kan arbejdsgiveren klage over afgørelsen til Ankestyrelsen.

Kommunen kan ligeledes efter § 21, stk. 1, nr. 1, i lov om sygedagpenge standse sygedagpengene - og dermed refusionen - som følge af den sygemeldtes manglende deltagelse i kommunens opfølgning, herunder udeblivelse fra en opfølgningssamtale. En psykisk lidelse kan dog efter omstændighederne begrunde en sådan udeblivelse. Har kommunen i den forbindelse ikke indhentet oplysninger fra læge eller behandler, vil arbejdsgiveren fortsat have svært ved at kunne varetage sine økonomiske interesser, medmindre arbejdsgiveren ad anden vej kender noget til den sygemeldtes tilstand. Arbejdsgiveren vil imidlertid heller ikke efter gældende regler kunne få indsigt i oplysninger, som kommunen ikke har indhentet, da oplysningerne ikke er en del af sagen. Har kommunen oplysninger om den sygemeldtes lidelse, men ikke oplysninger om lidelsens betydning for udeblivelsen, vil kommunen skulle begrunde, hvorfor lidelsen ikke kan tillægges betydning. Derfor har arbejdsgiveren ret at blive bekendt med oplysninger om lidelsen, selvom kommunen ikke tillægger lidelsen betydning.

Hvis den sygemeldte klart tilkendegiver, at den pågældende ikke vil medvirke i kommunens opfølgningsindsats eller afviser at fremskaffe dokumentation, og dette ikke kan begrundes, må dette oplyses som begrundelse for, at der ikke kan ydes refusion. Arbejdsgiver har i sådanne situationer ikke brug for helbredsmæssige eller lægelige oplysninger for at kunne varetage sine interesser i refusions sagen.

Hvis retten til sygedagpenge bortfalder, fordi den sygemeldte f.eks. afviser at deltage i optræning for at genvinde arbejdsevnen eller i øvrigt ved sin adfærd forholder helbredelsen, er det nærliggende, at arbejdsgiver har brug for at vide, hvad den konkrete årsag er, for at kunne varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvis afslag på refusion. Oplysning om, hvad det er for genoptræning, som den sygemeldte ikke vil deltage i, eller hvilken adfærd, der forholder helbredelsen, kan være af lægelig eller helbredsmæssig karakter, men sådanne oplysninger kan f.eks. være nødvendige for arbejdsgiver i forbindelse med overvejelser om, hvorvidt kommunens afgørelse skal ankes og derfor bør en sådan oplysning tilgå arbejdsgiver. Det vil dog stadig alene være de helbredsmæssige eller lægelige oplysninger, som

konkret er af betydning for den pågældende refusionssag, som arbejdsgiver som udgangspunkt skal have. Øvrige oplysninger, der f.eks. findes i en lægejournal, er der ikke grund til at give arbejdsgiveren indsigt i.

Til § 2

Til nr. 1

Efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik, får en person, der er i jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ret til ressourceforløbsydelse uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person, når personen påbegynder et jobafklaringsforløb, får refusion for de timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Arbejdsgiveren skal anmode kommunen om refusion på den måde, som kommunen fastsætter, jf. § 69 t, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

En person, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, skal stå til rådighed for de tilbud, som fremgår af rehabiliteringsplanen og deltage i samtaler, som er et led i det individuelle kontaktførelse. Dette følger af § 69 k i lov om aktiv socialpolitik.

En person, der ikke opfylder sin rådighedsforpligtelse ved at udeblive fra tilbud eller samtaler, afviser et tilbud eller et henvist arbejde eller har gentagne afvisninger eller udebliver fra tilbud, skal pålægges en sanktion, medmindre der er en rimelig grund til udeblivelsen eller afvisningen. Dette følger af §§ 69 m-69 q i lov om aktiv socialpolitik.

Forvaltningsloven gælder for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. lovens § 2, stk. 1. Forvaltningslovens kapitel 4 (§§ 9-18) indeholder regler om adgang til aktindsigt.

Retten til at få aktindsigt efter forvaltningslovens bestemmelser tilkommer den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed.

Efter hovedreglen i forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part, forlange at blive gjort bekendt med samtlige af afgørelsessagens dokumenter. Det er udgangspunktet, at parten har ret til alle dokumenter, der vedrører sagen, og parten skal ikke give en nærmere begrundelse for anmodningen om aktindsigt, men der gælder dog et krav om, at parten skal angive den sag, hvis dokumenter pågældende ønsker at blive gjort bekendt med, jf. lovens § 9 a.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under lønmodtagerens sygdomsperioder, og som ansøger om at få udbetalt refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb fra kommunen, er part i kommunens refusionssag i lighed med, hvad der gælder i en sygedagpengesag. Dette er fastslået i retspraksis og ombudsmandspraksis (U 2000.1649 Ø og FOB 1993.241). Arbejdsgiveren har således som udgangspunkt krav på partsaktindsigt i samtlige dokumenter og op-

lysninger i refusionssagen, herunder også i lønmodtagerens helbredsoplysninger og andre lægelige oplysninger udvekslet mellem en læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og den sygemeldte lønmodtager.

Endvidere fastslår forvaltningslovens § 19, at en part har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

Som følge af arbejdsgivers partsstatus skal kommunen derfor foretage partshøring i overensstemmelse med forvaltningslovens regler. Der må ikke træffes afgørelse, før parten har haft en rimelig frist til at sætte sig ind i oplysningerne og fremkomme med eventuelle bemærkninger hertil.

De gældende regler i forvaltningsloven kan betyde, at arbejdsgiveren som part i refusionssagen får indsigt i helbredsoplysninger og øvrige lægelige oplysninger om lønmodtageren, som lønmodtageren ikke ønsker, at arbejdsgiveren får kendskab til.

Disse oplysninger kan være af meget forskellig karakter. Dels kan der være tale om helbredsoplysninger som en diagnose, dels kan der være tale om oplysninger, der vedrører lønmodtagerens tilværelse i bredere forstand. Det kan være oplysninger om sociale og familiemæssige forhold og lignende eller oplysninger vedrørende lønmodtagerens arbejdsmæssige situation, herunder oplysninger om mobning, dårligt arbejdsmiljø, samarbejdsproblemer og udtalelser fra lønmodtageren om, at vedkommende ikke har tænkt sig at vende tilbage til sin arbejdsplads på grund af disse problemer. For lønmodtageren er det ofte ikke hensigtsmæssigt eller ønskeligt, at arbejdsgiveren har ret til indsigt i sådanne oplysninger, da det ikke fremmer det fremtidige arbejde, og da oplysningerne desuden kan være af så privat karakter, at de ikke bør kunne tilgå andre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2. og 3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås som nyt § 69 v, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at en arbejdsgiver ikke skal have ret til efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 at blive gjort bekendt med helbredsoplysninger eller lægelige oplysninger om lønmodtageren, der indgår i en sag om refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t i kommunen eller i Ankestyrelsen, selvom arbejdsgiveren er part i sagen, jf. dog forslaget stk. 4.

Forslaget har betydning for, hvilke oplysninger arbejdsgiveren som udgangspunkt ikke skal have ret til at blive gjort bekendt med i refusionssagen. Bestemmelsen får dermed betydning både for kommunen, som i første instans behandler og træffer afgørelse om refusion til en arbejdsgiver, og for Ankestyrelsen, når denne behandler en klage over en afgørelse om refusion fra kommunen.

Forslaget er en fravigelse fra forvaltningsloven §§ 9, 19 og 24.

Det er således en fravigelse af forvaltningslovens § 9, hvorefter den, der er part i en sag, bl.a. kan forlange at blive gjort bekendt med samtlige af afgørelsessagens dokumenter.

Det er desuden en fravigelse af forvaltningslovens § 19, hvorefter en part bl.a. har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

Endelig er det en undtagelse til forvaltningslovens § 24, hvorefter en begrundelse bl.a. om fornødent skal indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Baggrunden for fravigelsen af forvaltningslovens bestemmelser er at sikre, at arbejdsgiveren alene i kraft af sin partsstatus som udgangspunkt ikke skal have ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og andre lægelige oplysninger i refusionssagen - hvor oplysningerne i anden sammenhæng kun ville kunne udleveres til arbejdsgiveren efter de mere snævre rammer efter helbredsoplysningsloven.

Forslaget omfatter alle helbredsmæssige oplysninger samt øvrige lægelige oplysninger, som defineret i forslagets stk. 2 og 3, der er udvekslet mellem lønmodtageren og en læge, psykolog eller andet sundhedspersonale, f.eks. oplysninger, der er givet som et led i en lægelig konsultation eller behandling hos en psykolog.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ved helbredsmæssige oplysninger efter *stk. 1* forstås personoplysninger, der vedrører en persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelse, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand.

Helbredsoplysninger efter denne bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 4 og omfatter både tidligere, nuværende og fremtidige fysiske og mentale helbredstilstand.

Enhver oplysning om f.eks. en sygdom, et handicap, en sygdomsrisiko, en sygehistorie, en sundhedsfaglig behandling eller den registreredes fysiologiske eller biomedicinske tilstand uafhængigt af kilden hertil, f.eks. fra en læge eller anden sundhedsperson, et hospital, medicinsk udstyr eller in vitrodiagnostik er omfattet. Omfattet af begrebet er endvidere oplysninger om medicinmisbrug og misbrug af narkotika, alkohol og lignende nydelsesmidler.

Det er et krav, at oplysningen i et vist omfang er konkretiseret. En oplysning om, at en person er syg uden angivelse af, hvori sygdommen består, kan eksempelvis ikke anses for at udgøre en helbredsoplysning.

Helbredsoplysninger er helt generelt undtaget, uanset hvor de optræder. En helbredsoplysning i en samtalerapport eller et mødereferat har arbejdsgiveren derfor ikke ret til at blive gjort bekendt med.

Det foreslås i *stk. 3*, at der ved lægelige oplysninger efter *stk. 1* forstås de øvrige oplysninger, der ikke er helbredsmæssige, jf. *stk. 2*, der er udvekslet mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren. Der kan således være tale om alle mulige former for oplysninger, herunder oplysninger om sociale forhold og oplysninger om lønmodtagerens forhold til arbejdsgiveren. Det afgørende er, at oplysningerne er afgivet i den særlige fortrolige relation mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren.

Andet sundhedspersonale er i denne sammenhæng for det første enhver, der er autoriseret i henhold til særlig lovgivning til at varetage sundhedsfaglige opgaver, og personer, der handler på disses ansvar. Denne autorisation gives typisk igennem reglerne i autorisationsloven og omfatter læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, ergoterapeuter, fysioterapeuter, bioanalytikere, kliniske diætister, radiografer, bandagister, kliniske tandteknikere, tandplejere, optikere, optometriste, fodterapeuter, social – og sundhedsassistenter og kosmetiske behandlinger.

Andet sundhedspersonale er imidlertid også personer, som udfører opgaver, der ikke hviler på en autorisation, men som har samme formål som de allerede nævnte. Dette gælder f.eks. psykoterapeuter.

Baggrunden for forslaget er hensynet til den fortrolige samtale mellem læge, psykolog og andet sundhedspersonale og lønmodtageren vedrørende f.eks. lønmodtagerens sociale, religiøse, politiske, familiemæssige og arbejdsmæssige forhold, som kan have betydning for selve behandlingen, men som er arbejdsgiveren uvedkommende.

Oplysninger afgivet af lønmodtager til andre, herunder kommunen, er ikke omfattet, medmindre der er tale om helbredsmæssige oplysninger omfattet af forslagets *stk. 2*. Oplysninger afgivet til kommunen om sygemeldtes private forhold har arbejdsgiveren derfor ret til at blive gjort bekendt med som part i refusionssagen, hvorimod arbejdsgiveren ikke har ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige oplysninger om diagnose, symptomer og medicinering m.v.

Andre oplysninger end oplysninger omfattet af forslagets *stk. 2* og 3 vil med forslaget fortsat kunne videregives til arbejdsgiveren i samme omfang som efter gældende regler. Dette kan f.eks. være oplysninger om kommunens opfølgning, herunder oplysninger om den sygemeldtes deltagelse i forløb, som har til formål at få den sygemeldte hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet, i det omfang oplysningerne indgår i refusionssagen.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er efter gældende regler i § 69 t i lov om aktiv socialpolitik berettiget til refusion af den ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, som lønmodtageren ellers ville have haft ret til fra kommunen, jf. § 69 j i samme lov. Arbejdsgiveren er derfor som udgangspunkt part i refusionssagen, jf. ovenfor.

Derfor foreslås det i *stk. 4*, at arbejdsgiveren dog har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger efter *stk. 1*, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

At oplysningen skal være af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion betyder, at såfremt pågældende oplysning har betydning for en sådan afgørelse, vil oplysningen være af væsentlig betydning og derfor kunne tilgå arbejdsgiveren. Hvis en afgørelse er et resultat af kommunens eller Ankestyrelsens skønsudøvelse, vil relevante oplysninger, som er indgået i skønsudøvelsen, også skulle kunne tilgå arbejdsgiveren. I modsat fald vil arbejdsgiveren ikke have mulighed for at kunne varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen.

Helbredsmæssige og lægelige oplysninger, som er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, vil dog ikke skulle tilgå arbejdsgiveren, hvis afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Afgørende hensyn til lønmodtagers interesse er de samme hensyn, som gælder efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5. Efter denne bestemmelse, kan retten til aktindsigt begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Det foreslås derfor, at der fortsat skal foretages en afvejning af på den ene side lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse og på den anden side arbejdsgiverens interesse i at få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren med henblik på at kunne varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion. Det betyder, at oplysningerne kun kan undtages, hvis der er nærliggende fare for, at privates eller det offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis anmodning om aktindsigt imødekommes. Der skal foreligge en nærmere konkretiseret risiko for, at lønmodtagerens interesser vil lide skade af væsentlig betydning.

Det vil ofte være nødvendigt, at kommunen eller Ankestyrelsen som led i sagsoplysningen indhenter en udtalelse fra lønmodtageren om skadevirkningerne, inden arbejdsgiveren bliver gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren. Afvejningen kan således medføre, at hensynet til arbejdsgiver vejer tungest, og at arbejdsgiver dermed får ret til at blive gjort bekendt med oplysningerne. Partshøring af lønmodtageren er dog f.eks. ikke nødvendig, hvis der er tale om oplysninger, som arbejdsgiveren allerede har.

Bestemmelsen er især relevant i forbindelse med partshøring efter forvaltningslovens § 19, hvorefter en part har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

I det omfang kommunen skal partshøre arbejdsgiveren, før den træffer afgørelse, følger det af forslaget til *stk. 4*, at arbejdsgiveren kun har ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger, hvis de pågældende oplysninger har væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Konkret ville dette kunne ske ved, at kommunen sender et høringsbrev til arbejdsgiveren, hvor de relevante helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Kommunen vil i den forbindelse skulle give arbejdsgiver en frist til at komme med bemærkninger, før der træffes afgørelse.

Forslaget er også i anden sammenhæng en undtagelse til forvaltningslovens regler om partshøring, idet høringen alene omfatter relevante oplysninger og ikke de underliggende attester, erklæringer og journaler, hvoraf de helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Samtidig skal oplysningen være af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af ressourceforløbsydelse.

Ligeledes medfører forslaget, at helbredsmæssige og lægelige oplysninger kun tilgås arbejdsgiveren som en del af begrundelsen efter forvaltningslovens § 24, hvis oplysningerne er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Det er kun nødvendige helbredsmæssige eller lægelige oplysninger, som har betydning for arbejdsgiverens ret til refusion, som arbejdsgiveren har ret til at blive gjort bekendt med. Heri ligger bl.a., at hvis en afgørelse kan begrundes og samtidig leve op til forvaltningslovens krav til en begrundelse alene ud fra oplysninger om funktionsnedsættelser uden brug af diagnoser, skal kommunen ikke oplyse om diagnosen.

Såfremt en afgørelse er et resultat af kommunens eller Ankestyrelsens skønsudøvelse, vil relevante oplysninger, som er indgået i denne, også skulle kunne tilgå arbejdsgiveren som en del af begrundelsen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Det sikres samtidig, at kommunens og Ankestyrelsens afgørelse alene indeholder nødvendige helbredsmæssige og lægelige oplysninger som en del af begrundelsen.

Et eksempel på ovenstående er en situation, hvor en kommune eller Ankestyrelsen påtænker at træffe en afgørelse om/fastholde en afgørelse om, at borgeren skal have foretaget fradrag i ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb, da pågældende er udeblevet uden rimelig grund i 6 dage, jf. § 69 m i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen kan således efter §§ 69 m–69 q i lov om aktiv socialpolitik træffe afgørelse om at foretage fradrag i, nedsettelse af eller ophør af ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb – og dermed træffe afgørelse om helt eller delvist ophør af refusionen – som følge af den sygemeldtes manglende opfyldelse af pågældendes rådighedsforpligtelse. En psykisk lidelse kan dog efter omstændighederne begrunde en sådan udeblivelse. Har kommunen i den forbindelse ikke indhentet oplysninger fra læge eller behandler, vil arbejdsgiveren fortsat have svært ved at kunne varetage sine økonomiske interesser, medmindre arbejdsgiveren ad anden vej kender noget til den sygemeldtes tilstand. Arbejdsgiveren vil imidlertid heller ikke efter gældende regler kunne få indsigt i oplysninger, som kommunen ikke har indhentet. Har kommunen oplysninger om den sygemeldtes lidelse, men ikke oplysninger om lidelsens betydning for udeblivelsen, vil kommunen skulle begrunde, hvorfor lidelsen ikke kan tillægges betydning. Derfor har arbejdsgiveren ret til at blive bekendt med oplysninger om lidelsen, selvom kommunen ikke tillægger lidelsen betydning.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Høringer, som sendes efter lovens ikrafttrædelsestidspunkt den 1. januar 2019, og afgørelser truffet herefter, vil skulle ske efter forslaget.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven har virkning for anmodninger om aktindsigt, som modtages i kommunerne eller Ankestyrelsen fra denne dato.

Har en kommune eller Ankestyrelsen fået en anmodning om aktindsigt før 1. januar 2019 men ikke truffet afgørelse om anmodningen før efter 1. januar 2019, vil anmodningen fortsat skulle behandles efter de gældende regler og ikke lovforslagets.

Hvis en kommune har truffet en afgørelse, og der efter lovens ikrafttrædelsestidspunkt klages over afgørelsen, vil Ankestyrelsen skulle behandle klagen efter lovforslaget.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da lov om sygedagpenge og lov om aktiv socialpolitik ikke gælder for Færøerne og Grønland.